

15. Èyin oni Ìwé-Mímó (Juu ati Kirisiteni), òjísẹẹ Wa ti wáá bá yín tí ó n ẹ̀ ẹ̀ àlàyé fún yín nípaà ọ̀pọ̀lọ̀pọ̀ nńkan tí ẹ̀ fí n pamọ̀ nínú un Ìwé-Mímó (yín), ó sì n mọ̀jú-kúrò nínú un ọ̀pọ̀lọ̀pọ̀. Ìmọ̀lẹ̀ àti Ìwé-Mímó (Al-Kur'aanu) tí ó yanjú ti dé wáá báa yín láti ọ̀dọ̀dọ̀ Allaahu.

16. Allaahu n fíí (Al-Kur'aanu) tọ̀ àwọn tí wọn bá tẹ̀lẹ̀ iyónú un Rẹ̀ sí àwọn ojú ọ̀nà àlàáfíà. Ó sì n mú wọn kúrò láti inú àwọn ọ̀kúnkún lọ sí inú ìmọ̀lẹ̀ pẹ̀lúu àşẹẹ Rẹ̀, Ó sì n tọ̀ wọn sí ọ̀nà kan tí ó tọ̀.

17. Wọn ti sàìgba (Allaahu) gbọ̀, àwọn tí wọn wí pé: Dájúdájú Allaahu ni Masihu ọ̀mọ̀ Maryamu. Wí pé: Taani ó ní ikápá lóri nńkan kan lóđọ̀dọ̀ Allaahu tí Ó bá fẹ́ẹ̀ pa Masihu ọ̀mọ̀ Maryamu àti iyáa rẹ̀ run àti àwọn tí wọn wà lóri ilẹ̀ pátápátá? Ti Allaahu sì ni ijọba àwọn sánmọ̀ àti ilẹ̀ àti nńkan tí ó wà láàrín àwọn méjéjẹ̀. (Allaahu) A máa ẹ̀dà ohun tí Ó bá fẹ́, Allaahu sì ni Olùkápá jùlọ̀ lóri ohun gbogbo.

18. Àwọn Juu àti Kirisiteni wí pé: Àwa ni ọ̀mọ̀dọ̀ Allaahu àti àyànfẹ́ẹ̀ Rẹ̀. Wí pé: Nítorí kíni Ó ẹ̀ ẹ̀ n jẹ̀ yín ní iyà ẹ̀şẹẹ yín? Bẹ̀ẹ̀ kọ̀, èniyàn ni yín (ẹ̀dà kan) nínú un nńkan tí Ó dá. Ó n ẹ̀ ẹ̀ àforíjì fún ẹ̀ni tí Ó bá fẹ́, Ó sì n fí iyà jẹ̀ ẹ̀ni tí Ó bá fẹ́. Ti Allaahu sì ni ijọba àwọn sánmọ̀ àti ilẹ̀ àti nńkan tí ó wà láàrín àwọn méjéjẹ̀, ọ̀dọ̀dọ̀ Rẹ̀ sì ni ibùşẹ́rísíí (gbogbo nńkan).

19. Èyin oni Ìwé-Mímó, òjísẹẹ Wa tí dé wáá bá yín tí ó n ẹ̀ ẹ̀ àlàyé fún yín lẹ́yìn igbà tí A kò rán àwọn òjísẹẹ sí yín, kí ẹ̀ má báa wí pé: Oniròò-idúnnú kan àti olùkilò kan kò wá bá wa. Oniròò-idúnnú àti olùkilò tí wáá bá yín. Allaahu sì ni Olùkápá jùlọ̀ lóri ohun gbogbo.

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ
لَكُمْ كَثِيْرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنَ
الْكِتٰبِ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ۚ قَدْ جَآءَكُمْ
مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَكِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي
بِهٖ اللّٰهُ مَنۢ يَّابْتَغِ رِضْوٰنَهٗ سُبُلَ السَّلٰمِ
وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِهٖ
وَيَهْدِيْهِمْ اِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ
الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قُلْ
فَمَنۢ يَمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْْءًا أِِنۢ ارَادَ اَنْ يُّهْلِكَ
الْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمُّهٗ وَمَنۢ فِي الْاَرْضِ
جَمِيْعًا ۗ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
﴿١٧﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصٰرَى نَحْنُ اَبْنَاؤُ اللّٰهِ
وَاَحِبُّوْهُ ۚ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوْبِكُمْ ۖ بَلْ اَنْتُمْ
بَشَرٌ مِّمَّنۢ خَلَقَ ۚ يَغْفِرُ لِمَنۢ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنۢ
يَّشَآءُ ۗ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَإِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿١٨﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ
رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فِتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْا
مَا جَآءَنَا مِنْۢ بَشِيْرٍ وَلَا نَذِيْرٍ ۚ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِيْرٌ
وَنَذِيْرٌ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٩﴾